

en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

*François Mitterrand
Président de la
République Française
Coprincep d'Andorra*

*Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra*

Llei de marques

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de marques

Exposició de motius

La protecció dels signes distintius que permeten diferenciar els productes o els serveis, definits en aquesta norma com a marques de productes o marques de serveis, endemés de constituir un dels actius de més valor del patrimoni d'una societat o d'un individu, és una garantia de diferenciació de qualitats que interessa el seu creador, el seu propietari i cada cop més el mateix consumidor.

La important activitat comercial i de prestació de serveis del Principat d'Andorra fa necessari regular mitjançant una llei que doni la seguretat jurídica suficient, tant a nacionals com a estrangers, la protecció al dret de propietat i l'ús de marques industrials, comercials i de tot tipus.

La present llei, a més de definir les condicions de protecció i d'adquisició del dret a la marca, els procediments de registre, la renovació, la renúncia, la nul.litat, la revocació i la caducitat, regula les oportunes accions judicials en defensa dels legítims titulars, fugint de procediments especials que no sempre garanteixen la necessària seguretat jurídica; i per això, s'ha escollit la tramitació dels litigis pel procediment abreujat.

La llei desenvolupa també un dret transitori per evitar que, aprofitant la creació d'un registre nacional ex novo, es pugui facilitar a terceres persones l'apropiació registral a Andorra contra els legítims titulars i usuaris o utilitzadors de marques tant al Principat com a l'estranger. A tal efecte, al capítol XI, es regula la "prioritat

registral" d'un anterior utilitzador real i efectiu de marques al territori andorrà i la que sigui conseqüència d'un registre de marques en un país membre de la Convenció de París.

La dimensió internacional del fenomen que ara es regula i la necessitat de protegir-lo en l'àmbit nacional en congruència amb la resta de països, ha fet que el contingut de la Llei nacional es delimiti, amb la major harmonia possible, amb els principis fonamentals que s'inclouen en les convencions i els tractats internacionals, amb l'objectiu de facilitar a l'Estat la seva adhesió, si així s'estima convenient, sense haver de modificar substancialment la legislació interna.

Capítol primer. Condicions de protecció i adquisició del dret de marca

Art 1. Signes susceptibles de constituir una marca

Art 2. Motius de nul.litat absoluta

Art 3. Conflicte amb drets anteriors

Art 4. Forma d'adquisició de la marca

Art 5. Titulars d'un registre

Capítol segon. Prioritat derivada d'un primer dipòsit i protecció de les marques que figuren en una exposició internacional

Art 6. Prioritat derivada d'un primer dipòsit

Art 7. Protecció de les marques que figuren en una exposició internacional

Capítol tercer. Procediment de registre i renovació

Art 8. Representació davant l'Oficina de Marques

Art 9. Sol.litud de registre

Art 10. Examen de les condicions formals

Art 11. Registre de la marca

Art 12. Data del registre de marca

Art 13. Durada del registre de marca i renovació

Capítol quart. Efectes d'un registre de marca

Art 14. Drets que confereix el registre de marca

Art 15. Limitació dels drets que confereix el registre de marca

Art 16. Esgotament del dret que confereix el registre de marca

Capítol cinquè. Cessions, traspasos, concessions de llicències i pignoració

Art 17. Cessions

Art 18. Traspàs d'un registre de marca efectuat per un agent o mandatari

Art 19. Concessió de llicències

Art 20. Nul.litat del contracte de llicència

Art 21. Pignoració

Art 22. Condicions formals; inscripció al Registre de Marques

Capítol sisè. Modificacions

Art 23. Modificacions no autoritzades

Art 24. Modificacions del nom i de l'adreça del titular

Capítol setè. Renúncia, nul.litat, revocació i caducitat

Art 25. Renúncia

Art 26. Nul.litat

Art 27. Revocació

Art 28. Caducitat

Capítol vuitè. Accions contra la lesió als drets del titular d'un registre

Art 29. Dret d'entaular una acció; normes processals

Art 30. Pèrdua del dret d'entaular una acció

Art 31. Mesures cautelars

Art 32. Segrest

Art 33. Retenció a la duana

Art 34. Indemnitzacions de danys i perjudicis

Art 35. Sancions penals

Capítol novè. Marques col.lectives

Art 36. Elements constitutius d'una marca col.lectiva

Art 37. Registre d'una marca col.lectiva

Art 38. Ús d'una marca col.lectiva

Capítol desè. Altres disposicions

Art 39. Publicació

Art 40. Taxes

Art 41. Recurs contra les decisions de l'Oficina de Marques

Capítol onzè. Disposicions transitòries

Primera. Prioritat resultant d'un ús anterior al Principat d'Andorra

Segona. Prioritat resultant d'un registre de marca en un país membre de la Convenció de París

Capítol dotzè. Disposicions finals

Primera. Oficina de Marques

Segona. Reglament d'execució

Tercera. Entrada en vigor

Capítol primer. Condicions de protecció i adquisició del dret de marca

Article 1

Signes susceptibles de constituir una marca

1) Tot signe que serveixi per distingir els productes o serveis d'una empresa dels d'altres empreses i que sigui susceptible de ser representat gràficament pot constituir una marca de productes o una marca de serveis (d'ara endavant denominades "marca").

2) Poden constituir una marca, sobretot, els signes següents:

- a) les paraules, inclosos els noms de persona, les lletres, les sigles i les xifres;
- b) els signes figuratius com ara els dibuixos, els logotips, els segells, la forma del producte o del seu condicionament;
- c) les combinacions o els tons de colors;
- d) tota combinació dels signes esmentats en els punts a), b) i c).

Article 2

Motius de nul.litat absoluta

1) Un signe no pot constituir marca:

- a) si està mancat de caràcter distintiu, sobretot si està compost exclusivament d'indicacions que puguin servir, en l'activitat comercial, per designar una característica del producte o del servei, sobretot, l'espècie, la qualitat, la quantitat, la destinació, el valor, la procedència geogràfica del producte o de la prestació del servei o l'època de producció;
- b) si consisteix exclusivament en indicacions que han arribat a fer-se usuals en el llenguatge corrent o que formin part dels costums arrelats i constants del comerç del Principat d'Andorra;
- c) si està constituït exclusivament per la forma imposada per la naturalesa mateixa del producte o del servei o per la forma del producte que sigui necessària per obtenir un resultat tècnic;

d) si és contrari a l'ordre públic o als bons costums;

e) si és de naturalesa enganyosa per al públic, pel que fa a la constitució, la qualitat o la procedència geogràfica del producte o del servei;

f) si, sense autorització de l'autoritat competent, reproduïx o imita íntegrament o de forma parcial però suficient per crear un risc de confusió o d'associació en la ment del públic:

i) el nom (o una forma abreujada del nom), els escuts heràldics, la bandera i altres emblemes del Principat d'Andorra, de les seves parròquies, dels seus quarts, o de les seves altres circumscripcions administratives així com els signes i segells oficials de control i de garantia del Principat d'Andorra;

ii) el nom d'un estat (o una forma abreujada d'aquest nom), l'escut heràldic, les banderes i altres emblemes d'un estat o els signes i els segells oficials de control i garantia adoptats per un estat;

iii) el nom, les sigles, l'escut heràldic, la bandera o altres emblemes d'una organització intergovernamental.

2) a) el caràcter distintiu d'un signe és apreciat amb relació als productes i els serveis que està destinat a diferenciar.

b) el caràcter distintiu d'un signe es pot adquirir per l'ús.

3) Les disposicions de l'apartat 1)f)ii) d'aquest article només són aplicables als estats que garanteixen dins el seu territori una protecció equivalent respecte al nom (i a la forma abreujada d'aquest), a l'escut heràldic, a la bandera, als altres emblemes i als signes i als segells oficials de control i garantia del Principat d'Andorra.

Article 3

Conflicte amb drets anteriors

1) No es pot adoptar com a marca o com a element d'una marca cap signe que lesioni un dret anterior.

2) Es considera com a constituent d'un dret anterior:

- a) una marca idèntica o similar registrada per a productes i/o serveis idèntics o similars si la data del registre

d'aquesta marca, o la seva data de prioritat d'acord amb els articles 6 o 7 o de les disposicions transitòries primera o segona, és anterior;

b) una marca idèntica o similar considerada per les autoritats judicials com a notòriament coneguda en el territori del Principat d'Andorra per a productes i/o serveis idèntics o similars;

c) un nom comercial o una denominació social registrats, si existeix un risc de confusió o d'associació en la ment del públic;

d) un dret d'autor;

e) un dret relatiu a la personalitat d'un tercer, sobretot el seu nom patronímic, el seu pseudònim o la seva imatge.

3) Als efectes dels apartats 2a) i 2b) d'aquest article, la noció de similitud s'ha d'interpretar en relació amb el risc de confusió o d'associació en la ment del públic.

Article 4

Forma d'adquisició de la marca

1) La marca s'adquireix pel registre efectuat a l'Oficina de Marques.

2) La marca es pot adquirir en copropietat.

3) No obstant el que disposa l'apartat 1) d'aquest article, el titular d'una marca considerada per les autoritats judicials com a notòriament coneguda al Principat d'Andorra pot, encara que aquesta marca no hagi estat registrada a l'Oficina de Marques, presentar una demanda de nul.litat d'acord amb l'article 26.2) o sol.licitar a les autoritats judicials la prohibició de l'ús d'una marca idèntica o semblant per a productes idèntics o semblants, a condició que dipositi al mateix temps una sol.litud de registre de la seva marca segons les condicions fixades a l'article 9). L'Oficina només procedeix a registrar-la si les autoritats judicials dicten sentència favorable a la demanda de nul.litat o a la sol.litud de prohibició d'ús.

Article 5

Titulars d'un registre

Poden ser titulars d'un registre de marca les persones físiques o jurídiques, inclosos els ens de dret públic, que són:

- a) Nacionals del Principat d'Andorra;
- b) Nacionals d'un altre estat que estan domiciliats al Principat d'Andorra o que hi tenen un establiment industrial o comercial efectiu i real;
- c) Nacionals d'un altre estat que no estan domiciliats al Principat d'Andorra o que no hi tenen un establiment industrial o comercial efectiu i real, sempre que l'Estat en qüestió atorgui als nacionals del Principat d'Andorra la mateixa protecció que als seus nacionals pel que fa a les marques.

Capítol segon. Prioritat derivada d'un primer dipòsit i protecció de les marques que figuren en una exposició internacional

Article 6

Prioritat derivada d'un primer dipòsit

1) Sempre que un altre estat atorgui als nacionals del Principat d'Andorra un dret de prioritat sotmès a condicions i tenint efectes equivalents al dret de prioritat que preveuen els apartats 2) a 5) següents, els nacionals d'aquest Estat es poden beneficiar al Principat d'Andorra del dret de prioritat que preveuen els susdits apartats.

2) Aquell que hagi dipositat de forma regular una sol.licitud de registre de marca en un estat inclòs a l'apartat 1) d'aquest article, o el seu drethavent, gaudeix, per efectuar el dipòsit d'una sol.licitud de registre de la mateixa marca al Principat d'Andorra, d'un dret de prioritat durant un termini de sis mesos a comptar de la data de dipòsit de la seva sol.licitud en l'Estat susdit, sempre que aquest dipòsit constitueixi el primer dipòsit de la marca susdita efectuat pel dipositant.

3) Es reconeix que dona origen a dret de prioritat tot dipòsit que tingui el valor d'un dipòsit nacional regular dins l'Estat en el qual ha estat efectuat, en virtut de la legislació nacional d'aquest Estat o d'acords bilaterals o multilaterals establerts per l'Estat susdit.

4) S'ha d'entendre per dipòsit nacional regular tot dipòsit que sigui suficient per establir la data en què ha estat dipositada la sol.licitud, sigui quina sigui la sort ulterior d'aquesta sol.licitud.

5) S'ha de considerar com a primera sol.licitud —la data de dipòsit de la qual inicia el termini de prioritat— una sol.licitud ulterior que tingui el mateix objecte que una primera sol.licitud anterior dipositada en el mateix Estat, a condició que aquesta sol.licitud anterior, en la data de dipòsit de la sol.licitud ulterior, hagi estat retirada, abandonada o rebutjada, sense deixar subsistir cap dret, i que encara no hagi servit de fonament per reivindicar el dret de prioritat. En aquest cas, la sol.licitud anterior ja no pot servir de fonament per reivindicar el dret de prioritat.

Article 7

Protecció de les marques que figuren en una exposició internacional

1) Quan el dipositant ha presentat uns productes o uns serveis en una exposició internacional oficial o oficialment reconeguda d'acord amb el Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928 i revisat per darrera vegada el 30 de novembre de 1972, si la sol.licitud de registre de la marca amb la qual s'han presentat els productes o els serveis ha estat dipositada dins el termini de sis mesos a comptar de la data de la primera presentació dels productes o dels serveis esmentats, es considera, a instància del dipositant, que el registre d'aquesta marca té efecte en la data esmentada.

2) La protecció atorgada en virtut de l'apartat 1) del present article no prolongarà el termini de prioritat que estableix l'article 6.

3) La petició que recull l'apartat 1) del present article és objecte d'inscripció al Registre de Marques.

Capítol tercer. Procediment de registre i renovació

Article 8

Representació davant l'Oficina de Marques

1) El dipositant o el titular que no tingui ni domicili ni seu ni establiment industrial o comercial efectiu i real al Principat d'Andorra ha de ser representat davant l'Oficina de Marques per un mandatari acreditat.

2) El dipositant o el titular que té domicili, seu o establiment industrial o comercial efectiu i real al Principat d'Andorra pot ser representat davant l'Oficina de Marques per un mandatari acreditat.

3) Les condicions que cal complir per ser reconegut com a mandatari acreditat, així com els tràmits relatius a la constitució de mandatari i a la inscripció de les modificacions que afectin el mandatari, les recull el Reglament d'execució.

Article 9

Sol.licitud de registre

1) La sol.licitud de registre es diposita davant l'Oficina de Marques en les condicions que preveu el Reglament d'execució.

2) La sol.licitud ha de contenir:

- a) les dades del dipositant;
- b) les dades del mandatari si escau;
- c) la reproducció de la marca;

d) els noms dels productes i dels serveis per als quals se sol.licita el registre de marca, agrupats segons les classes de la Classificació internacional de productes i serveis establerta per l'Arranjament de Niça de 15 de juny de 1957, i cada grup de productes i serveis precedit pel número de la classe corresponent;

e) en cas que en la sol.licitud de registre es reivindicui la prioritat establerta a l'article 6, una declaració a aquest efecte que inclogui la identificació de l'Oficina davant la qual ha estat dipositada la sol.licitud de la qual és reivindicada la prioritat; la data de la sol.licitud de la qual és reclamada la

prioritat, i, en cas que sigui conegut, el número de la sol.licitud esmentada;

f) quan es reivindica en virtut de l'article 7 la protecció per a una marca presentada a una exposició internacional, una declaració a aquest efecte. La prova que els productes i/o els serveis per als quals se sol.licita el registre de marca han estat presentats a l'exposició amb la marca que és objecte de la sol.licitud de registre s'ha de facilitar en les condicions establertes pel Reglament d'execució;

g) la signatura del dipositant.

3) La sol.licitud de registre ha d'anar acompanyada del pagament de les taxes prescrites.

Article 10

Examen de les condicions formals

1) L'Oficina de Marques examina si la sol.licitud de registre és conforme a les disposicions de l'article 9.2) i 3) i a les disposicions del Reglament d'execució relatives a la presentació de la sol.licitud.

2) Si la sol.licitud de registre no és conforme a les disposicions de l'article 9.2) i 3) o a les disposicions del Reglament d'execució, l'Oficina de Marques invita el dipositant a esmenar, dins el termini que prescriu el Reglament d'execució, les irregularitats observades. Si el dipositant no esmena les irregularitats en el termini prescrit, l'Oficina de Marques denega la sol.licitud de registre, retornant al dipositant les taxes percebudes.

Article 11

Registre de la marca

Si la sol.licitud de registre compleix les condicions de l'article 9.2) i 3) i les disposicions del Reglament d'execució o si, en el cas que preveu l'article 10.2), frase primera, el dipositant ha esmenat la irregularitat dins el termini prescrit, l'Oficina de Marques registra la marca amb les dades prescrites pel Reglament d'execució i adreça al titular del registre de marca el corresponent certificat de registre.

Article 12

Data del registre de marca

1) La marca queda registrada en la data en què l'Oficina de Marques ha rebut la sol.licitud de registre en cas que aquesta

sol.licitud sigui conforme a les disposicions de l'article 9.2) i 3).

2) En cas que la sol.licitud de registre no sigui conforme a les disposicions de l'article 9.2) i 3) i que el dipositant esmeni les irregularitats dins el termini que preveu l'article 10.2), frase primera, la marca és registrada en la data en què l'Oficina de Marques ha rebut la sol.licitud de registre, a condició que en aquesta data la sol.licitud de registre ja contingui o anés acompanyada:

de les indicacions que permetin establir la identitat del dipositant;

de les indicacions suficients per entrar en relació per correspondència amb el dipositant o, si escau, amb el seu mandatari;

d'una reproducció suficientment clara de la marca per a la qual se sol.licita el registre de marca;

de la llista de productes i/o serveis per als quals se sol.licita el registre de marca;

del pagament íntegre de les taxes prescrites.

3) En cas que no es compleixin les condicions que determina l'apartat 2) del present article, la marca queda registrada en la data en la qual s'ha esmenat la irregularitat, sempre que aquesta data sigui dins el termini que preveu l'article 10.2), frase primera.

Article 13

Durada del registre de marca i renovació

1) El registre de marca té efectivitat durant deu anys a comptar de la seva data de registre. Es pot renovar indefinidament per períodes de deu anys per a tots o per a una part dels productes i/o dels serveis coberts pel registre de marca.

2) La sol.licitud de renovació s'efectua en les condicions que assenyala el Reglament d'execució i s'acompanya del pagament de les taxes prescrites.

3) Si, en la data del venciment, el registre de marca no ha estat renovat, pot ser-ho dins el termini de gràcia de sis mesos mitjançant el pagament de la taxa addicional prescrita.

4) La renovació és inscrita al Registre de Marques.

Capítol quart. Efectes d'un registre de marca

Article 14

Drets que confereix el registre de marca

1) El titular d'un registre de marca adquireix un dret de propietat sobre la marca registrada per als productes i/o els serveis que ha designat.

2) Queden prohibits, llevat d'autorització del titular:

a) la reproducció o tot ús d'una marca registrada, fins i tot acompanyada de paraules com les següents: "fórmula, manera, sistema, imitació, gènere, mètode", per a productes i/o serveis idèntics als designats en el registre de marca;

b) la supressió o la modificació d'una marca fixada pel titular del registre o amb la seva autorització.

3) Queden prohibits, llevat d'autorització del titular, si en pot resultar un risc de confusió en la ment del públic:

a) la reproducció o tot ús d'una marca registrada per a productes i/o serveis similars als designats en el registre de marca;

b) la imitació d'una marca registrada i tot ús d'una marca imitada per a productes i/o serveis idèntics o similars als designats en el registre de marca.

4) Queden prohibits, llevat d'autorització del titular, la reproducció o tot ús d'una marca registrada, la imitació d'una marca registrada o tot ús d'una marca imitada per a productes i/o serveis que no siguin similars a aquells per als quals ha estat registrada la marca, quan la marca registrada gaudeix d'anomenada al Principat d'Andorra i l'ús que se'n fa sense causa justa treu profit indegut del caràcter distintiu o de l'anomenada de la marca registrada o la perjudica.

Article 15

Limitació dels drets que confereix el registre de marca

Els drets que confereix el registre de marca no permeten al seu titular de prohibir a terceres persones l'ús en el món dels negocis:

- a) del seu nom patronímic si aquest ús és fet de bona fe;
- b) de la seva denominació social registrada o del seu nom comercial registrat quan aquest registre sigui anterior al registre de la marca;
- c) d'una referència necessària per indicar la destinació d'un producte o d'un servei, especialment si es tracta d'un accessori o d'una peça solta, a condició que no hi hagi confusió pel que fa al seu origen.

Així i tot, si aquest ús perjudica els seus drets, el titular del registre de marca pot demanar a l'autoritat judicial que sigui limitat o prohibit.

Article 16

Esgotament del dret que confereix el registre de marca

1) Per als productes que són objecte de la Unió Duanera que estableix l'acord signat entre el Principat d'Andorra i les Comunitats Europees, el dret que confereix el registre de marca no permet al seu titular de prohibir l'ús de la marca dins el Principat d'Andorra per a productes que hagin estat comercialitzats amb aquesta marca dins el territori de les Comunitats Europees, pel titular o amb el seu consentiment.

2) L'apartat 1) del present article no és aplicable quan motius legítims justifiquen que el titular s'oposi a la comercialització ulterior dels productes, en especial en els casos en què l'estat dels productes s'ha vist modificat o alterat després de la seva comercialització.

Capítol cinquè. Cessions, traspàsos, concessions de llicències i pignoració

Article 17

Cessions

El registre de marca pot ser cedit en la seva totalitat o per una part dels productes i/o dels serveis, independentment de l'empresa que els exploti o els faci explotar.

Article 18

Traspàs d'un registre de marca efectuat per un agent o mandatari

Si l'agent o mandatari dins el Principat d'Andorra d'una persona que és titular d'una marca en un altre país ha efectuat, sense l'autorització d'aquest titular, el registre d'aquesta marca en el seu propi nom, el titular tindrà dret a demanar a les autoritats judicials el traspàs en benefici seu del registre de marca esmentat.

Article 19

Concessió de llicències

El registre de marca pot ser objecte, en la seva totalitat o per una part dels productes i/o dels serveis, d'una concessió de llicència d'explotació exclusiva o no exclusiva.

Article 20

Nul.litat del contracte de llicència

El contracte de llicència no és vàlid si no estableix l'obligació per a l'atorgant de llicència d'assegurar el control de la qualitat dels productes i/o dels serveis amb relació als quals la marca registrada és utilitzada.

Article 21

Pignoració

Un registre de marca pot ser objecte de pignoració.

Article 22

Condicions formals; inscripció al Registre de Marques

1) Tota cessió, concessió de llicència o pignoració ha de fer-se per escrit i l'han de signar les parts contractants.

2) Tota cessió, concessió de llicència, pignoració o traspàs ha d'estar inscrit al

Registre de Marques per poder ser oposat a terceres persones.

3) La inscripció d'una cessió, concessió de llicència, pignoració o traspàs està subjecta al pagament de la taxa prescrita.

Capítol sisè. Modificacions

Article 23

Modificacions no autoritzades

1) Cap modificació de la marca objecte de registre no pot ser inscrita al Registre de Marques. Una modificació de la marca només es pot obtenir mitjançant un nou registre.

2) Cap ampliació de la llista de productes i/o serveis d'un registre de marca no pot ser inscrita al Registre de Marques. L'ampliació de la llista de productes i/o serveis només es pot obtenir mitjançant un nou registre.

Article 24

Modificacions del nom i de l'adreça del titular

Les modificacions relatives al nom o a l'adreça del titular d'un registre de marca són inscrites al Registre de Marques, a demanda del titular. La inscripció resta subjecta al pagament de les taxes prescrites i s'efectua segons les modalitats que estableix el Reglament d'execució.

Capítol setè. Renúncia, nul.litat, revocació i caducitat

Article 25

Renúncia

1) El titular d'un registre pot renunciar en tot moment al seu registre de marca per la totalitat o per una part dels productes i/o dels serveis. No obstant això, si un registre de marca és objecte d'una pignoració inscrita al Registre de Marques, la persona beneficiària de dita pignoració ha de donar al seu acord perquè el titular pugui renunciar al registre de marca.

2) La renúncia s'efectua per una comunicació escrita, adreçada a l'Oficina de Marques.

3) L'Oficina de Marques inscriu la renúncia al Registre de Marques indicant-hi que el registre de marca resta sense efecte des de la data de recepció per part de l'Oficina de Marques de la comunicació escrita de renúncia esmentada a l'apartat 2 d'aquest article. La inscripció resta subjecta al pagament de les taxes prescrites i s'efectua segons les modalitats que preveu el Reglament d'execució.

Article 26 *Nul.litat*

1) L'autoritat judicial civil, a petició de tota persona que justifiqui un interès legítim, pot declarar nul un registre de marca en cas que aquest no compleixi alguna de les condicions que recullen els articles 1, 2 i 5.

2) L'autoritat judicial civil, a petició del titular d'un dret anterior recollit a l'article 3, pot declarar nul un registre de marca.

3) Tot registre de marca que ha estat declarat nul és considerat nul i sense efecte des de la seva data de registre.

4) Quan la declaració de nul.litat d'un registre de marca ha esdevingut definitiva, l'autoritat judicial notifica la seva decisió a l'Oficina de Marques. L'Oficina de Marques inscriu la decisió al Registre de Marques amb la indicació que el registre de marca és nul i sense efecte des de la seva data de registre.

5) L'acció de nul.litat esmentada als apartats 1 a 4 d'aquest article no prescriu; no obstant això, el titular d'un dret anterior recollit a l'article 3 que, durant un període de cinc anys consecutius, ha tolerat l'ús al Principat d'Andorra d'una marca que ha estat objecte d'un registre posterior amb coneixement de dit ús, ja no podrà sol.licitar la nul.litat ni oposar-se a l'ús de la marca que ha estat objecte d'un registre posterior sobre la base d'un dret anterior recollit a l'article 3, pels productes o els serveis pels quals ha estat utilitzada la marca que ha estat objecte d'un registre posterior, llevat que el dipòsit de la sol.licitud de registre posterior hagi estat efectuat de mala fe.

Article 27 *Revocació*

1) L'autoritat judicial civil, a petició de tota persona que justifiqui un interès legítim, pot revocar un registre de marca

per a tots o part dels productes i/o dels serveis coberts per dit registre:

a) si el titular del registre de marca no ha utilitzat, sense motius vàlids, de manera efectiva i real dins el Principat d'Andorra la marca registrada amb relació a tots o una part dels productes i/o dels serveis coberts per dit registre durant els cinc anys precedents a la data de la petició.

b) Si, com a conseqüència d'actes realitzats pel titular del registre de marca, o de la inactivitat del titular del registre de marca, la marca registrada ha esdevingut dins el comerç el nom usual d'un producte o servei.

c) Si, per qualsevol motiu, el titular ja no compleix les condicions establertes a l'article 5.

2) Un registre de marca no pot ser revocat en virtut de l'apartat 1)a) d'aquest article si la marca registrada ha estat utilitzada de la manera següent amb relació als productes i/o serveis coberts per dit registre:

a) ús efectuat en virtut d'un contracte de llicència inscrit al Registre de Marques;

b) ús d'una marca sota una forma modificada que no afecta el seu caràcter distintiu.

3) Correspon al titular del registre de marca objecte de l'acció de revocació d'acord amb l'apartat 1) a) d'aquest article demostrar que la marca registrada ha estat utilitzada.

4) Si l'agent o mandatari dins el Principat d'Andorra d'una persona que és titular d'una marca en un altre país ha efectuat, sense l'autorització d'aquest titular, el registre d'aquesta marca en el seu propi nom, el titular tindrà dret a demanar a les autoritats judicials la revocació del registre de marca esmentat.

5) Un registre de marca que ha estat objecte de revocació deixa de tenir efecte, per a tots o per una part dels productes i/o serveis, en la data en què la sol.licitud de revocació de l'autoritat judicial esdevé definitiva.

6) Quan la decisió de revocació ha esdevingut definitiva, l'autoritat judicial notifica la seva decisió a l'Oficina de Mar-

ques. L'Oficina de Marques inscriu aquesta decisió al Registre de Marques amb indicació que el registre de marca resta sense efecte, per a tots o part dels productes i/o els serveis, des de la data en què aquesta decisió ha esdevingut definitiva.

Article 28 *Caducitat*

Quan un registre de marca no és renovat a l'expiració del termini de gràcia fixat a l'article 13.3, l'Oficina de Marques inscriu al Registre de Marques que dit registre resta sense efecte des de la data d'expiració del darrer període de deu anys.

Capítol vuitè. Accions contra la lesió als drets del titular d'un registre

Article 29 *Dret d'entaular una acció; normes processals*

1) Constitueix una lesió al dret del titular d'un registre de marca la violació de qualsevol prohibició de les establertes a l'article 14.2), 3) i 4). La lesió als drets del titular d'un registre de marca genera la responsabilitat civil o penal del seu autor.

2) El titular d'un registre de marca pot entaular davant les autoritats judicials les accions civils o penals escaients contra tota persona que lesioni el seu dret. Aquestes accions, les pot entaular així mateix el beneficiari d'una llicència exclusiva d'explotació, llevat de pacte en contrari del contracte de llicència, en cas que, previ requeriment, el titular no exerceixi el seu dret.

3) Tot beneficiari d'una llicència d'explotació del registre de marca té dret a intervenir en l'acció entaulada pel titular per tal d'obtenir la reparació del perjudici que li correspon.

4) Tots els litigis civils que puguin sorgir a l'ampar de la present Llei es tramitaran pel procediment abreujat.

Article 30 *Pèrdua del dret d'entaular una acció*

El titular d'un registre de marca o el beneficiari d'una llicència exclusiva d'ex-

plotació que, durant un període de cinc anys consecutius, ha tolerat l'ús al Principat d'Andorra d'una marca que ha estat objecte d'un registre posterior, amb coneixement d'aquest ús, no podrà entaular les accions establertes a l'article 29 contra aquesta marca pels productes o els serveis per als quals ha estat utilitzada, llevat que el dipòsit de la sol·licitud de registre hagi estat efectuat de mala fe.

Article 31

Mesures cautelars

1) L'autoritat judicial pot, a títol cautelar, prohibir sota constrenyiment que es continuïn lesionant els drets del titular d'un registre de marca o ordenar la constitució de garanties destinades a assegurar si escau la indemnització del titular del registre de marca o del beneficiari de la llicència exclusiva d'explotació.

2) La sol·licitud de prohibició o la constitució de garanties només s'admet si l'acció subjacent sembla ben fonamentada i si ha estat entaulada dins un termini breu a comptar del dia en què el titular del registre de marca o el beneficiari d'una llicència exclusiva d'explotació ha tingut coneixement dels fets en què es basa. L'autoritat judicial pot subordinar la prohibició a la constitució per part del demandant de garanties destinades a assegurar la indemnització eventual del perjudici sofert pel demandat en cas que, posteriorment, es consideri que l'acció està mancada de fonament.

Article 32

Segrest

1) El titular d'un registre de marca o el beneficiari d'una llicència exclusiva d'explotació té dret a fer procedir en tot lloc, per part de l'autoritat judicial assistida per experts de la seva elecció, ja sigui a la descripció detallada amb presa de mostres o sense, ja sigui al segrest real dels productes que pretén marcats, oferts en venda, lliurats o subministrats, en perjudici seu en violació dels seus drets, ja sigui quan la marca és utilitzada per a serveis, al segrest dels elements utilitzats per a la prestació del servei.

2) L'autoritat judicial pot subordinar el segrest real a la constitució per part del demandant d'unes garanties encaminades a assegurar la indemnització eventual del perjudici sofert pel demandat en

cas que, posteriorment, es consideri que l'acció està mancada de fonament.

3) En cas que el demandant no hagi entaulat l'acció ni per la via civil ni per la penal dins un període no superior a deu dies feiners, el segrest quedarà sense efecte, sense perjudici de la indemnització dels danys i perjudicis que pot ser reclamada.

Article 33

Retenció a la duana

1) Sense perjudici del que disposa l'article 16.1), el servei de duanes, sota ordre de l'autoritat judicial actuant a petició del titular d'un registre de marca o del beneficiari d'una llicència exclusiva d'explotació d'un registre de marca, té l'obligació de retenir les mercaderies, encara que estiguin en trànsit, que tenen una marca que el susdit titular o beneficiari d'una llicència exclusiva considera que lesionen els drets que els confereix el registre de marca.

2) L'autoritat judicial, la persona que ha presentat la demanda segons l'apartat 1 d'aquest article i el declarant de les mercaderies han de ser informats sense retard, per l'administració de duanes, de la retenció executada per aquesta darrera.

3) La mesura de retenció resta suspesa de ple dret si, dins un període no superior a deu dies feiners a comptar de la data de comunicació de la retenció, per part de l'autoritat judicial, a la persona que ha presentat la demanda segons l'apartat 1 d'aquest article, dita persona no ha entaulat l'acció civil o penal contra el declarant de les mercaderies que pretesament lesionen els drets conferits pel registre de marca i no ha constituït les garanties requerides per l'autoritat judicial per cobrir la seva responsabilitat eventual en cas que la lesió dels seus drets no sigui reconeguda posteriorment.

4) La persona que ha presentat la demanda segons l'apartat 1 d'aquest article pot obtenir de l'administració de duanes, i mitjançant ordre judicial, la comunicació del nom, els cognoms i l'adreça de l'expedidor, de l'importador i del destinatari de les mercaderies retingudes, com també de llur quantitat.

Article 34

Indemnitzacions de danys i perjudicis

1) De la lesió dels drets del titular del registre de marca, tal com els recull l'article 14.2), 3) i 4), n'és responsable el seu autor, el qual està obligat a reparar els danys causats al titular del registre de marca i, si escau, al beneficiari d'una llicència d'explotació del registre de marca.

2) Per al càlcul dels danys i perjudicis cal tenir en compte no solament les pèrdues sofertes pel titular del registre de marca, sinó també el seu lucre cessant.

3) El lucre cessant és determinat per l'autoritat judicial, a elecció del titular del registre de marca, d'acord amb un dels criteris següents:

a) els beneficis que el titular del registre de marca hauria tret de la utilització de la marca si el seu dret no hagués estat lesionat,

b) els beneficis que han estat obtinguts per l'autor de la lesió causada al dret del titular del registre de marca com a resultat de la lesió susdita.

4) Els danys i perjudicis només poden ser demanats per les lesions causades al titular del registre de marca durant els cinc anys consecutius precedents a la data en què es va entaular l'acció.

5) L'autoritat judicial queda habilitada per ordenar a l'autor de la lesió causada als drets del titular del registre de marca que pagui a aquest darrer les despeses judicials, incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador, fins i tot en matèria penal.

6) Els apartats 2) a 5) d'aquest article s'apliquen mutatis mutandis al beneficiari d'una llicència d'explotació del registre de marca.

Article 35

Sancions penals

1) L'autor d'una lesió als drets del titular d'un registre de marca tal com els recull l'article 14.2), 3) i 4) que actuï de mala fe és castigat amb les penes tipificades pel Codi Penal.

2) L'autoritat judicial pot ordenar, a costa del condemnat, la publicació de la sentència condemnatòria, íntegra o parcial, als diaris que designi.

3) L'autoritat judicial pot decidir la confiscació dels productes així com la dels instruments que hagin servit per cometre el delictes. Així mateix, pot prescriure que siguin destruïts a costa de l'autor del delictes.

Capítol novè. Marques col·lectives

Article 36

Elements constitutius d'una marca col·lectiva

1) Constitueix una marca col·lectiva una marca que pot ser explotada per tota persona que respecti un reglament d'ús establert pel titular del registre de marca.

2) Poden demanar el registre d'una marca col·lectiva les associacions de fabricants, de productors, de prestadors de serveis o de comerciants que, d'acord amb la legislació que els sigui aplicable, tenen la capacitat, en nom propi, de ser titulars de drets i obligacions de tota mena, com també les persones jurídiques subjectes al dret públic.

3) Per derogació de l'article 2.1)a) pot constituir una marca col·lectiva un signe o una indicació que pugui servir en el comerç per designar la procedència geogràfica dels productes. Tanmateix, la marca col·lectiva no autoritza el seu titular a prohibir a un tercer l'ús d'aquest signe o aquesta indicació en el comerç, en la mesura que aquest ús es faci de conformitat amb els usos honestos en matèria industrial o comercial; en particular, una marca d'aquest tipus no es pot oposar a un tercer habilitat per utilitzar una denominació geogràfica.

4) Les disposicions d'aquesta Llei, excepte els articles 19 i 20, s'apliquen a les marques col·lectives, llevat de les adjuncions que indiquen els articles 37 i 38.

Article 37

Registre d'una marca col·lectiva

1) Quan es diposita una sol·licitud de registre d'una marca col·lectiva ha de ser acompanyada d'un reglament d'ús.

2) Si el reglament d'ús no acompanya el dipòsit d'una sol·licitud de registre de marca col·lectiva, pot ser adreçat a l'Ofi-

cina de Marques en el termini que prescriu el Reglament d'execució.

3) Si un reglament d'ús no és rebut per l'Oficina de Marques dins el termini prescrit, la marca no queda registrada.

Article 38

Ús d'una marca col·lectiva

A l'efecte de l'article 27 1) a) es considera com un ús de la marca col·lectiva l'ús d'aquesta marca fet per tota persona habilitada per fer-ne ús en els termes del reglament d'ús.

Capítol desè. Altres disposicions

Article 39

Publicació

1) L'Oficina de Marques edita una gasete periòdica ("Gasete de Marques") en què es publiquen els registres, les renovacions, les renunciacions, les nul·litats, les revocacions, les caducitats, com també qualsevol altra dada establerta en el Reglament d'execució.

2) El Reglament d'execució fixa la periodicitat de la Gasete de Marques.

Article 40

Taxes

Les taxes que es requereixen per al registre i la renovació d'una marca, com també per a tota altra inscripció establerta en aquesta Llei, així com per tot servei que pugui efectuar l'Oficina de Marques, segons estableixi el Reglament d'execució, es fixaran per una Llei posterior.

Article 41

Recurs contra les decisions de l'Oficina de Marques

1) Tota persona directament afectada per una decisió de l'Oficina de Marques pot fer un recurs administratiu contra la decisió de l'Oficina de Marques, d'acord amb el que disposa el Codi de l'Administració.

Capítol onzè

Disposició transitòria primera

Prioritat resultant d'un ús anterior al Principat d'Andorra

1) Malgrat el que especifica l'article 4.1), tota marca que sigui objecte d'un ús efectiu i real al territori del Principat d'Andorra a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei gaudirà d'un dret de prioritat que pren efecte a la data en què ha començat aquest ús.

2) L'apartat 1) d'aquesta disposició transitòria només és aplicable si una sol·licitud de registre de la marca que ha estat objecte d'aquest ús s'ha dipositat a l'Oficina de Marques dins un termini de dos anys comptats a partir de la data en la qual l'Oficina de Marques pugui rebre sol·licituds de registre. La sol·licitud de registre ha d'anar acompanyada, en la forma que determini el Reglament d'execució, d'una reivindicació del dret de prioritat establert a l'apartat 1) d'aquesta disposició transitòria i d'una declaració d'ús anterior.

3) Una marca que és objecte d'una sol·licitud de registre segons l'apartat 2) d'aquesta disposició transitòria, és registrada si compleix les condicions de l'article 11. La data del registre de marca s'estableix segons l'article 12 i la inscripció de la marca al Registre de Marques ha d'esmentar la declaració d'ús anterior.

4) Per fer prevaler enfront de tercers la prioritat esmentada a l'apartat 1) d'aquesta disposició transitòria, al titular d'un registre de marca que ha estat objecte de la declaració d'ús que estableix l'apartat 2) d'aquesta disposició transitòria li pertoca aportar la prova d'ús anterior.

Disposició transitòria segona

Prioritat resultant d'un registre de marca en un país membre de la Convenció de París

1) Tota marca que està registrada en un país membre de la Convenció de París per a la protecció de la propietat industrial a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei gaudirà d'un dret de prioritat que pren efecte a la dita data d'entrada en vigor.

2) L'apartat 1) d'aquesta disposició transitòria només és aplicable si una sol·licitud de registre de la marca definida al dit apartat 1) s'ha dipositat a l'Oficina de Marques dins un termini d'un any comptat a partir de la data en la qual l'Oficina de Marques pugui rebre sol·licituds de registre. La sol·licitud de registre ha d'anar acompanyada, en la forma que determini el Reglament d'execució, d'una reivindicació del dret de prioritat establert a l'apartat 1) d'aquesta disposició transitòria i d'una còpia del registre en què es fonamenta.

3) Una marca que és objecte d'una sol·licitud de registre segons l'apartat 2) d'aquesta disposició transitòria, és registrada si compleix les condicions de l'article 11. La data del registre de marca s'estableix segons l'article 12 i la inscripció de la marca al Registre de Marques ha d'esmentar la reivindicació de prioritat.

4) Si dues o més marques que han estat objecte de registres efectuats en virtut de l'apartat 3) d'aquesta disposició transitòria són considerades com a idèntiques o similars per l'autoritat judicial, tan sols es prendrà en consideració la data del registre de marca fixada d'acord amb l'article 12) per determinar quin de dits registres constitueix, quant al fi de l'article 3), un dret anterior oposable als altres registres efectuats en virtut de l'apartat 3) d'aquesta disposició transitòria.

Capítol dotzè

Disposició final primera

Oficina de Marques

El Govern, a proposta del ministre d'Economia, establirà el reglament de creació de l'Oficina de Marques i tota altra disposició necessària per a l'establiment i l'aplicació d'aquesta Llei en un termini màxim de sis mesos.

Disposició final segona

Reglament d'execució

El Govern, a proposta del ministre d'Economia, establirà el Reglament d'execució d'aquesta Llei en un termini màxim de sis mesos.

Disposició final tercera

Taxes

La Llei de taxes a què fa referència l'article 40 haurà d'entrar en vigor en el termini màxim de 6 mesos.

Disposició final quarta

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 de maig de 1995

Josep Dalleres Codina
Sindic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors productes del crim

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors productes del crim

Exposició de motius

És un fet que el problema de la droga ha adquirit unes proporcions dramàtiques i constitueix un dels grans flagells del món actual. Fins ara, totes les mesures que s'han anat prenent internacionalment contra la producció i el tràfic, i d'una manera menys decidida i menys unànime contra el consum, no han tingut la suficient efectivitat.

Les immenses xifres que es mouen en els circuits del tràfic de droga, i els extraordinaris rendiments econòmics que s'hi generen, tenen malauradament un atractiu massa fort perquè unes mesures coercitives, per dures que siguin, puguin aconseguir una plena eficàcia si la lluita no pren unes dimensions més àmplies, en una visió més global del conjunt dels processos delictius originats pel narcotràfic.

Aquestes raons, analitzades a fons en fóruns internacionals d'experts, han portat a la conclusió que les actuacions policials havien de ser complementades amb una acció sistemàtica, i vinculant, del conjunt del sistema financer internacional en particular i, en general, per part de totes les persones físiques i jurídiques l'activitat de les quals pugui eventualment ser idònia per a una operació del blanqueig.

En efecte, és evident que les operacions de compra-venda de droga produeixen uns moviments financers que, normalment, han de discórrer pels canals habituals de transferència de fons. I, d'altra banda, és també ben clar que els traficants necessiten netejar el producte dels seus guanys mitjançant transaccions ordinàries i inversions en afers legals.

En realitat, el Principat d'Andorra ja es va incorporar en la lluita contra el blanqueig del diner d'origen criminal, incloent en el Codi Penal, aprovat el 12 de juliol de 1990, uns articles específicament dedicats a aquesta matèria. I les entitats bancàries andorranes van subscriure, aquell mateix any, de la seva pròpia voluntat, un codi deontològic especialment orientat a aquesta mateixa finalitat.

Els resultats de l'acció concertada entre els àmbits judicial i bancari andorranos, han merescut positius reconeixements internacionals; ha estat satisfactori de constatar, en la pràctica, que una actuació eficaç en aquest camp és compatible amb el respecte al secret bancari —protegit pel mateix Codi Penal i també incorporat a la present Llei— i no deteriora les relacions normals de les entitats financeres amb els seus clients.

Ara, les autoritats andorranes han considerat que calia donar forma legal específica a un compromís col·lectiu davant d'aquest problema, fent també tot allò